

De vrolyke Amerikaan

bron

De vrolyke Amerikaan. z.n., z.p. ca. 1784

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_vro022vrol01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

Kermis meylid.

Stem: *Marsch van Marlbourg.*

1.

AL die nu 't hertje leyd in 't bont
 Die zinge heysa, hey.
 Hy springe lustig in het rond.
 't Is *Kermis in de Mey*.
 Kom wenschen wy van deur tot deur,
 Dat daar geen onheyl ooit gebeur:
 Dat zy, Dat zy, Dat zy
 Steeds even jong en bly,
 By Wyn, by Zang, by Snaren
 Nog leven hondert jaren,
 Zo lugtig, klugtig, heysa, hey,
 Als wy zyn in de Mey.

2.

Wy wenschen, dat gy altyd meugt
 Met onverflauwden lust
 Genieten Turkse hemel vreugt,
 Als gy uw liefjes kust
 Wy wenschen, dat uw lekk're Wyn
 Altyd in overvloed mag zyn:
 En dat, En dat, En dat
 Gy smaak houd in dat nat

Nooit moet gy scheeve bekken
 Om 't boos voet euvel trekken;
 Maar altyd luchtig, heysa, hey,
 Gaan springen in de Mey.

3.

Dat nooit een nauwe schoen u kneld,
 Dat nooit uw pakje slyt,
 Dat Boreas nooit waai zo fel
 Dat hy u troni snyd.
 Maar dat een koeltje als fyn fluweel
 U lieflyk en zagties streel':
 Dat nooit, Dat nooit, Dat nooit
 Uw geldzak zy berooit;
 Maar dat veel goude schyven
 In overvloed nog blyven:
 Al slemt gy lustig, heysa, hey,
 Gelyk *Lucul* in Mey.

4.

Dat gy nu van uw besten Wyn
 Een flesjen tappen dee,
 Wy zouden dan nog blyder zyn
 En zingen Evôé!
 ô! Bagchus, vader van de vreugd,
 Wat kitteld gy de dart'le jeugd.
 Bewaar, Bewaar, Bewaar

Ons teere hersens maar.
 Houd ons, ô! zuiker heilig,
 Voor aller onheil veilig,
 Die luchtig danssen, heysa, hey,
 't *Is Kermis in de Mey.*

De zedigheid is het kabinet der kuisheid.

Stem: *Myn ziel zo u de Min krygt &c.*

1.

K*Oronis* inden bloei van haar onnozel le[ven]
 Dacht vaak, wat mag het zyn, dat *Ti[rcis]* Maagdom hiet:
 Hy bid my, dat ik 't hem zal geven:
 Ik gaf 't hem graag, zoo 'k 't wist; maar v[ra]gen durf ik niet.

2.

De *Zedigheid*, die zag dees woelende dachten,
 Zie; *kind*, *dees doos besluit de Maag[d]* wonder teer:
Des wilt u van het opdoen wachten
 't *Zou vliegen uit uw magt, en komen nim[mer] weer.*

3.

Het Meisje zag die Vrouw pas uit haar oog geweken,
 Of zy roept, *Tircis*, hoor! kom ras, ik heb het nu.
 Zo dra als ik het heb bekeeken
 En weete wat het is, Geef ik het daatlyk u.

4.

Haar hert verlangt en vreest, zy wagt met gretige oogen,
 Terwyl de looze knaap de doos met moeite ontsluit
Weg vliegt de Vink. Zy staat bedrogen
 En *Tircis* lacht de sloof met luider keelen uit.

Minne vrees.

Stem: *ô Kersnagt schoonder dan de dagen.*

1.

Lief zuchtje, teer en heilig windje,
 Dat uit het hert komt van Lucintje,
 Ei, zeg my toch hoe 't daar al is!
 Blyft zy, die my zo teder griede,
 Wel trouw in hare wederliefde!
 Behaagt haar die verbintenis?

2.

Of, komt gy schielyk aangevlogen
My zeggen dat ik ben bedrogen;
Dat gy het vaste teken draagt,
Dat hare weifelende zinnen
Haar Philibert niet meer beminnen:
Maar dat een ander haar behaagt,

3,

Gy, die zo veel bevalligheden
ô! Hemel! in haar schoone leden
En heilig wezen hebt verspreid,
Begiftigt met het heerlyk voordeel
Van een zo juist en zuiver oordeel
By vloeiende welsprekendheid.

4.

Verhoê dien ramp, dat hare zinnen,
My ontrouw, elders zouden minnen.
ô! Liefde, weer die tegenspoet!
Laat myne beê die gunst verwerven,
Dat ze eer zal zugten om myn sterven,
Als om een nieuwe minnegloet.

Wil je gelukken? Schik wel je stukken.**Stem: *Kom myn hertje, kom myn troosje.***

1.

KNiertje, kom my nu eens kyken,
Ben ik nu niet knits en net?
'k Heb twee uren zitten stryken,
Eer myn kraagje was gezet.
Zie nu, of'er nog wat let
Aan myn mooije kleeren!
Op dat zy, Als ik vry,
Zin kryg in myn veeren.

2.

Klim nu vaardig op den Wagen,
Peuren wy 'er zo na toe:
Maar wat zal ik heur eerst vragen?
Kniertje, zeg my toch eens hoe
Ik daar best myn aanspraak doe.
Zal ik haar vertellen?
Dat by my, Op een ry,
Dertig Uyers zwellen.

3.

Dat ik dertig mergen bouwen
En nog veertig weiden kan.

Daar by Chaise en Wagen houwen
 Met een dubbeld Paardespan.
 Dat ik vaardig met de Wan
 't Kooren schoon kan maken.
 Dat ik voort, Zoo 't behoord.
 Ken en doe myn zaken.

4.

Dat ik, wil zy eens plaizieren,
 Fraai voor Jan Pottasie speel:
 En op allerlei manieren
 Na de vallen van den keel,
 Hakkebord of Fluit of Veel,
 Geestig weet te springen:
 Dat ik rol, Als een knol,
 Op de maat van 't zingen.

5.

'k Zal haar zeggen, wel te weten
 Dat zy vyftig mergen Land,
 Daar Jan Kool is opgezeten,
 Met een Weuning fraai en kant
 Heeft voor uit tot Pillepand.
 Van haar Peet'ekreegen:
 En dat zy, Heeft daar by
 Koeien vyfmaal negen.

6.
 Dat my dat wel zou gelyken;
 Om dat ik zit op een huur,
 Daar ik garen af zou wyken
 Om een beter avontuur:
 Want het Land is my te duur
 En te vol met biezen
 Daarom zou 'k Tot myn Vrouw
 Haar wel willen kiezen.

**Reynhart.
 herders zang.**

Stem: Zoel zagt windje.

1.
 't Helder maantje
 't Helder maantje met zyn glans
 Flonkerden aan 's Hemels trans:
 En kwam door de wolken booren,
 Als zig *Reynhart*,
 Als zig *Reynhart* dus liet hooren.

2.
 Sprei uw glanssen
 Sprei uw glanssen zilv're Maan;
 Tuig, hoe ik myn *Leliaan*
 In het lommer van dees Elzen,

Met vernoeging
Met vernoeging zal omhelzen.

3.

Lieve Schaapjes,
Lieve Schaapjes wit van vagt,
Die wel eertyds op myn klagt
Scheen in stomme taal te zuchten;
Deel nu in myn
Deel nu in myn Zielgenuchten.

4.

Weste windje
Weste windje dat zagt ruist,
Levend beekje dat hier bruist
En het Gras, 't Gebloemt en Bomen
Kust door 't kabb'len,
Kust door 't kabb'len van uw Stroomen:

5.

't Heugd u, hoe wy
't Heugd u, hoe wy by dees Beek
Onze Geitjes aan dees streek
Weidden, die met zagte trekjes
't Kruid afplukten,
't Kruid afplukten met hun bekjes.

6.

Ach wat valt het

Ach wat valt het wagten bang,
 Wyl 'k met ongedult verlang
 Naar het Meisje zwart van hairen!
 Oogenblikjes,
 Oogenblikjes schynen jaren.

7.

Leliane

Leliane uw lieve taal
 Roost myn hert, wyl straal op straal
 Van uw lieve duiven oogen
 Houd myn zinnen
 Houd myn zinnen opgetoogen.

8.

Al zagt *Venus*

Al zagt *Venus* my tot vrind,
 Zy wierd nooit van my bemind.
 Al wierd *Juno* my geschonken,
 Gy alleen zoud
 Gy alleen zoud my ontfonken.

9.

Dus zong hy om
 Dus zong hy om *Leliaan*:
 En ging, om niet leeg te staan
 Dit gezang de Nymph ter eeren
 In een Linden
 In een Linden schors graveeren.

Verwyt en beede aan Rozelyn.**Stem: *Poliphemus aan de Strande.***

1.

IS u schoonheid dan gegeven,
ô! Myn Leeven,
Om myn Moorderes te zyn?
't Schynt zo: Rozelyn verheugt zig
En vervreugt zig
In myn ongeneesb're pyn.

2.

Ongeneesbaar, niet te blussen,
Als met kussen
Van uw lang benyde mond:
Niet te blussen nog geneezen,
Als voor deezen,
Met een Lonkje t'aller stond.

3.

Nu myn Liefde word wat ouder,
Word gy kouder
En gy weigert zelf uw oog
Hebt gy haar door uw bekooren
Eerst geboren?
Dat zy leeve, nu gedoog.

4.

Hoe versmacht en buiten weezen
Te geneezen
Is nochtans myn Minnesmart.
Wilt gy, Zoetert, maar gedogen,
Dat uw ooghen
Straalen door uw mond in 't hart.

5.

Wat geneezen! adem haalen
Is dat draalen
Slechts, voor myn gewisse dood.
Echter laat ze my verwerven!
'k Wil wel sterven,
Mag ik sterven in uw schoot.

6.

Ach! die kleine uitstel poosjes
Die de Roosjes
Geven van uw lip en kaak;
Schoon zy maar een wyltje duuren,
't Aller uren
Zyn my een volmaakt vermaak.

7.

'k Voel myn Zieltjen, ondertussen
Dat wy kussen,
Op den oever van uw Lip:

Wyl ik van u niet kan leven,
 Wil my geven
 Vryheid, dat het binnen slip.

8.

Of vergun aan 't Minnezieltje,
 Dat uw Zieltje
 Zy gesmolten in myn Ziel.
 Goden Minnen niet zo kragtig,
 Schoon vrymachtig
 Als daar zo de Liefde viel!

Zang aan Philis.

Stem: *het Huwelyk is als een Meloen.*

1.

IK zal myn Philis hulde doen,
 Want zy alleen is het waard,
 Ach mogt zy zig doch derwaards spoen,
 Myn grootste vreugd op Aard;
 Hoe zalig is het by haar te zyn,
 Wyl haar bekoorlykheên,
 Myn ontheffe van myn Minnepyn
 Die als onbluschbaar scheen.

2.

Aanschouw ik haar sneeuwitte hand,
 Het wonder der Natuur,

Haar zuivre borst stookt Minnebrand;
Van 't Goddelyk Minnevuur,
En als die op het hevigst blaakt
Dan weet zy myne lust
Te koesteren op haar Boesem naakt,
Die van my werd gekust.

3.

Als ik haar boesem blank en rond
Als Goddelyk aanschouw
Dan blaast zy uyt haar lieve mond
Op my een frisse douw,
Waar by een opgespalkte Roos,
Verfrist met al haar geur,
En de alderaangenaamste bloos
Dat straalt haar koontje deur.

4.

Geen tintelende Ster gelykt
Ook by haar schitterend Oog,
Dat zelfs van boven is verrykt
Met een zeer fraaje boog,
Ja zy is in alles zoo volmaakt
Zy tergd het Venus Beeld,
Dat in geen schoonheid haar genaakt
Waar van zy is geteeld.

5.
 Ach hoe vol zalig is hy dan,
 Te zyn van haar bemind?
 'k Bid u ô schoone neem my aan,
 Voor Hymens Echt Altaar!
 Vergunt die gunst aan 't Godendom,
 Haar kransjes zyn gevlegt,
 Die om het Hooft als Bruidegom
 Voor eeuwig zyn gehegt.

Wellust in een zuivere liefde.

Stem: ô! Koele Wyn, Gy medicyn.

ô! ZUiv're Min, die ziel en zin
 Neemt met een gloet van kuische wellust in
 Gy streeld myn Hert Met lieve smert,
 Die ik nooit moede werd
 Myn zorg en lust
 Is, dat myn Lief, myn welbeminde vriend,
 My altyd wedermind En my beminlyk vind,
 En daar op kust.
 Die wellust is my waard een Hemel op der aard.

EINDE.